

Tradició explicativa

Me varen contar que un temps, eh..., bé... Campos està, diguem, és pla. I a Campos sempre s'havia sembrat hortalissa. A Santanyí, han de pujar unes costes i quan s'exclusiva —que li deien s'exclusiva: era s'autobús que se n'anava de Palma a Santanyí— i en aquell pla de Campos sempre hi havia hagut ramaderia i agricultura. Eren agricultors per..., perquè sí, perquè s'aigua quedava més aquí i s'aigua era aigua més bona i sa terra era per conrar, era molt més bona. I sembla ser que quan sa gent baixava per aquelles costes de Santanyí, veia ses pageses que aixecaven patates i ses pageses, quan venia s'exclusiva, es bus, s'aixecaven, s'incorporaven i se torcaven ses mans en es davantal. I, clar, quan aquella gent des bus les veia amb ses mans, que s'havien enfitat i s'havien torcat en es davantal, els hi quedava tota sa panxa roja. I sa dita era: «Mira'ls-te, an aquestes panxes roges! Si en fan de feina...» I per això els hi va quedar es nom de ses panxes roges i es panxos rojos.

Col·lectora: Natalia A. Hendriks Sánchez (curs 2013-2014)

Informant: Bel Sánchez Giménez, 51 anys, Campos